An Idol Past

מִתְּחִילָה עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְעַכְשָׁיוּ קֵרְבָנוּ הַמָּקּוֹם לַעֲבוֹדָתוֹ. שָׁנֶּאֱמֵר: ״וַיּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם כֹּה אָמֵר ה׳ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶּר הַנָּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תֶּרַח אֲבִי אַבְרָהָם וַאֲבִי נָחוֹר וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים...״ (יהושע כד:ב).

Originally, our ancestors were idol worshippers. But now, the Ever-Present One has drawn us to his service. As it says: *Then Joshua said to all the people, Thus said the Lord, the God of Israel: In olden times, your forefathers— Terah, father of Abraham and father of Nahor— lived beyond the river and served other gods...* (Joshua 24:2).

(Passover Haggadah)

רַבִּי חִיַּא בַּר בְּרֵהּ דְּרַב אָדָא דְיָפּוֹ : תֶּרַח עוֹבֵד צְלָמִים הָיָה. חַד וְמֵן וְפַּק לְאֲתַר, הוֹשִׁיב לְאַבְרָהָם מוֹכֵר תַּחְתָּיו. הֲוָה אָתִי בַר נָשׁ בָּעִי דְיִוְבַּן, וְהֲוָה אָמֵר לֵהּ : בַּר תַּמְשִׁין אוֹ שִׁתִּין. וְהֲוָה אָמֵר לֵהּ : וַי לֵהּ לְהַהוּא גֲבְרָא דַהֲוָה בַּר שִׁמְשִׁין וּלְ שִׁתִּין. וְהֲוָה אָמֵר לֵהּ : וַי לֵהּ לְהַהוּא גֲבְרָא דַהֲוָה בַּר שִׁמְין וּבְעֵי לְמִסְנֵּד לְבַר יוֹמָא! וְהֲוָה מִתְּבַּיֵשׁ וְהוֹלֵךְ לוֹ. חַד וְמֵן אֲתָת חֲדָא אִתְּתָא שְׁנִיה טְעִינָא חַד פִּנְדְ דְּסֹלֶת. אֲמַרָה לֵהּ : הֵא לָךְ קָרֵב קֲדָמִיהוֹן, קָם נְסַב בּּוּקְלָסָא בִּידָא דְרַבָּה דַהְוָה בֵּינִיהוֹן. בִּיוָן דַּאֲתָא אֲבוּהּ וְתַבַּרְהוֹן לְכֵלְהוֹן פְּסִילַיָּא וִיְהַב בּּוּקְלָסָא בִּידָא דְרַבָּה דַהְוָה בֵינִיהוֹן. בִיוָן דַאְתָא אְבוּהּ חֲד בְּנָךְ דְּסֹלֶת. אֲמַר לִיּ : הֵא לָדְ קָרב קֵדְמִיהוֹן. קְרַבְּק לְקַדְמִיהוֹן, הְוָה דִין אָמֵר חֵד בְּנָבְ דְּסֹלֶת. אֲמַרַת לִי : הֵא לָדְ קָרב קֵדְמִיהוֹן. קָרבְּתְּ לְקַדְמִיהוֹן, הְוָה בִינִיהוֹן נְסַב בּוּקְלָסָא וְתַבַּרְנֹוֹן. אָמַר לֵהּ : מָה אַתְּ מַפְּלֶה בִּי, וְיָדְעִין אִנּוּן יִבְּה דְהַוָּן הַבְּרֵנוֹן. אָמֵר לֵהּ : מָה אַתְּ מַפְלֶה בִּי, וְיָדְעִין אִנּוּן יִבְּהַוֹן אַמַר לֵהּ : וְלֹא יִשְׁמְעוּ בִּנְּרוֹן בִבּּר בְּוֹלוֹ, אָמֵר לֵהּ : מָה אַתְּ מַפְלֶה בִּי, וְיָדְעִין אִנּוֹין אַמָּר לֵה: וְלֹא יִשְׁמְנוּ בַּיְּרָב וֹלְלְסָא וְתַבַּרְנוֹן. אָמֵר לֵה: מָה אַתְּ מַפְּלֶה בִּי, וְיָדְעִין אִנִין אִנִּרְי אָבוֹי בּוֹלְין.

Rabbi Hiyya, the grandson of Rabbi Ada of Yafo: Terah was an idol maker. Once, he went away and put Abraham, his son in charge to sell in his place. It happened that a man came hoping to purchase, and Abraham said to him: How old are you? He answered: fifty or sixty. To which Abraham responded: Woe to the one who is sixty years old and wants to worship something that is one day old! He became embarrassed and left. Once, a woman came bearing a plate of fine flour. She said to him: Offer it before them. He took a club in his hand and broke the idols and put the club into the hand of the biggest of them. When his father returned he said to him: What have you done to them? Abraham replied: I can't hide it from you. A woman came bearing a plate of fine flour and she said to me: Offer it to them. I offered it to them and this one said: I will eat first, while that one said: I will eat first. Then the biggest of them rose, took the club and broke all of the others. His father said to him: Why are you trying to fool me, do they know anything! Abraham responded: Do your ears hear what your mouth is saying?!

(Genesis Rabbah 38:13)

